

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Petry Venclové, Ph.D. a Mgr. et Mgr. Jaroslavem Vávry, v právní věci žalobce: **M. A.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**, se sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice, za účasti: Stanislav Adámek, bytem Vojtěchov 107, 539 01 Hlinsko, **v řízení proti rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 09.06.2017, č.j. KrÚ 40311/ODSH/2017/Sv,**

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobce se žalobou domáhal soudního přezkumu v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Obecního úřadu Vojtěchov u Hlinska ze dne 24.2.2017, č.j. 282/2012/4. Posledně uvedeným rozhodnutím bylo deklarováno podle § 142 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), že pozemky par. č. X, X, X a X v k. ú. Vojtěchov u

Hlinska nejsou účelovou komunikací podle § 7 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“) a tato komunikace není veřejně přístupná, neslouží široké veřejnosti. Dále bylo deklarováno podle § 142 správního řádu, že pozemek par. č. X v k. ú. Vojtěchov u Hlinska není účelovou komunikací podle § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích a tato komunikace není veřejně přístupná, neslouží široké veřejnosti. Žalobce žalobu odůvodnil následujícím způsobem.

Žalobce s uvedeným rozhodnutím nesouhlasí, neboť má za to, že byl zkrácen na svých právech nezákonným postupem a rozhodnutím žalovaného. Uvádí, že žalované rozhodnutí vychází ze zjištění správního orgánu prvního stupně, že k dotčeným nemovitostem ve vlastnictví či spoluvlastnictví žalobce existuje v obou případech alternativní přístup, a to s použitím cesty na pozemku par. č. X v k.ú. Vojtěchov u Hlinska ve vlastnictví obce Vojtěchov u Hlinska. Žalobce poukazoval, že tato cesta se v zimním období neudrží, je několik měsíců neschůdná a nesjízdná a nedostatečně široká, kdy v nejužším úseku mezi stavební parcelou č. X a protější pozemkovou parcelou č. X je maximální šíře cesty 3.30 m a nejde rozšířit. Pro přístup k obhospodařovaným zemědělským pozemkům č. X, X, X, X, X, X a X, které se nacházejí za tímto zúžením, zemědělské stroje se šířkou 3.80 m nemohou projet. Jediná možná cesta je tak dle žalobce už po desetiletí přes pozemek parc. č. X, X, X a X ve vlastnictví fyzických osob. Alternativní cesta není vhodná ani jako cesta k nemovitostem st. parc. X, X, X č.p. X (objekt k bydlení), kdy ji nelze použít v zimním období, protože se neudrží a je tak zcela neschůdná a neprůjezdná, k domu se v zimě nedostane záchranná služba, hasiči, popeláři ani poštovní doručovatel a ani obyvatelé dojmu neprojdou či neprojedou a zůstanou uvězněni v domě, kdy není v jejich silách úsek cesty dlouhý 200 m udržovat. Žalobce se tak domnívá, že v případě cesty na pozemku par. č. X v k.ú. Vojtěchov u Hlinska nelze hovořit o rozumné alternativní cestě ve smyslu nálezu Ústavního soudu ze dne 9.1.2008, sp.zn. II ÚS 268/06. Tato alternativní cesta nezajišťuje plnohodnotné komunikační spojení nemovitostí celoročně. Dále namítá, že jeho pozemek parc. č. X (zahradka) je příliš svažitý a je přístupný pouze chůzí, nikoliv zemědělskou technikou.

Dále uvádí, že reálně jím využívané cesty přes pozemky č. X, X, X, X a X (případné účelové komunikace) v terénu existují, jsou plně znatelné a bylo svědecky prokázáno, že jsou užívány i jinými osobami než žalobcem několik let, minimálně od roku 1966. Do roku 2000 kdy se původní cesta rozdělila na dvě cesty, nevzněl nikdo z vlastníků nesouhlas proti užívání dotčených pozemků jako cesty, kdy dle judikatury nečinnost dotčeného vlastníka a konkludentní souhlas předchozích vlastníků s užíváním cesty zavazuje právní nástupce. Deklarování dotčených pozemků jako účelových komunikací je tedy v podstatě pouhé uvedení skutečností, které existují mnoho desetiletí, do souladu se stavem právním.

Žalobce také uvádí, že ve správním řízení nebylo prokázáno tvrzení, že by alternativní cestu č. X účelově zužoval či se dopouštěl jiných zásahů a toto zcela popírá.

Další námitka žalobce se týká nesmyslnosti tvrzení žalovaného, že komunikace na pozemcích parc. č. X, X, X a X se v zimě neudrží stejně jako alternativní komunikace na

pozemku parc. č. X, když komunikace na pozemcích parc. č. X, X, X, X, slouží pouze zemědělsky obdělávaným pozemkům a v zimě se tedy nevyužívá, na rozdíl od komunikace na pozemku parc. č. X, která má zajišťovat přístup i k obytnému domu č.p. X. Rovněž komunikace na pozemku parc. č. X se v zimě neudrzuje, ale tato komunikace je krátká, chráněná před závějemi a pokud není výjimečně přístupná, uživatelé jsou schopni se postarat o její schůdnost či průjezdnost.

Dle žalobce nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav, žalovaný se řádně nevypořádal s argumentací žalobce a došlo k nesprávnému právnímu posouzení. Navrhl, aby soud žalované rozhodnutí zrušil.

Žalovaný k vyjádření k žalobě nepřisvědčil námitkám žalobce obsažených v žalobě, odkázal i na žalované rozhodnutí a navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Krajský soud v řízení vedeném podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), přezkoumal žalované rozhodnutí v mezích žalobních bodů, přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům:

Podle ust. § 142 odst. 1 správního řádu: *Správní orgán v mezích své věcné a místní příslušnosti rozhodne na žádost každého, kdo prokáže, že je to nezbytné pro uplatnění jeho práv, zda určitý právní vztah vznikl a kdy se tak stalo, zda trvá, nebo zda zanikl a kdy se tak stalo.*

Podle § 2 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích: *Pozemní komunikace je dopravní cesta určená k užití silničními a jinými vozidly a chodci, včetně pevných zařízení nutných pro zajištění tohoto užití a jeho bezpečnosti.*

Podle § 2 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích: *Pozemní komunikace se dělí na tyto kategorie:*

a) dálnice, b) silnice, c) místní komunikace, d) účelová komunikace.

Podle § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích: *Účelová komunikace je pozemní komunikace, která slouží ke spojení jednotlivých nemovitostí pro potřeby vlastníků těchto nemovitostí nebo ke spojení těchto nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi nebo k obhospodařování zemědělských a lesních pozemků. Příslušný silniční správní úřad může na žádost vlastníka účelové komunikace a po projednání s příslušným orgánem Policie České republiky upravit nebo omezit veřejný přístup na účelovou komunikaci, pokud je to nezbytně nutné k ochraně oprávněných zájmů tohoto vlastníka. Úprava nebo omezení veřejného přístupu na účelové komunikace stanovené zvláštními právními předpisy tím není dotčena.*

Na tomto místě považuje krajský soud za nutné uvést, že žalobou napadeným rozhodnutím rozhodl žalovaný poté, co jeho předchozí rozhodnutí v téže věci bylo zrušeno a vráceno k dalšímu řízení rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 13.11.2014, č.j. 52 A43/2014-67. Podle ust. § 75 odst. 5 s.ř.s. zrušuje-li soud rozhodnutí správního orgánu, uvede v odůvodnění svého rozhodnutí řádným a přezkoumatelným způsobem důvody, které jej k tomu vedly, a může naznačit, jakým způsobem by v dalším řízení měly postupovat správní orgány. Takto vysloveným

právním názorem je v dalším řízení správní orgán vázán. V uvedeném rozsudku bylo žalovanému ve smyslu citovaného ustanovení uloženo v dalším řízení primárně zodpovědět otázku nezbytné komunikační potřeby ve smyslu nálezu Ústavního soudu ze dne 9. 1. 2008, sp. zn. II. ÚS 268/06, z kterého vyplynulo, že teprve po případném zjištění nezbytné komunikační potřeby, tedy po případném postavení na jisto, že k dotčeným nemovitostem nevede jiná ještě rozumná alternativní cesta, má význam zabývat se tím, zda byl v minulosti udělen souhlas s veřejným užíváním nemovitosti. Žalovanému tak bylo uloženo vyjasnit, zda vůbec je dána nezbytná komunikační potřeba žalobce, tedy zda k dotčeným nemovitostem nevede jiná alternativní cesta, a zda se při užívání dotčených pozemků jednalo výlučně o výkon práva odpovídající věcnému břemeni, které svědčilo konkrétním právním předchůdcům (včetně osob vykonávajících určité úkony pro tyto osoby), či zda se jednalo o veřejné užívání cesty, a pokud ano, zda se jednalo o pokojné užívání, či zda bylo takové užívání od samého počátku, byť neúspěšně, sporováno vlastníky dotčených pozemků. Krajský soud žalovanému rovněž uložil, aby měl na paměti v rozsudku uvedenou judikaturu správních soudů vztahující se k výlukám nutné komunikační potřeby, přičemž se měl rovněž zabírat z pohledu faktického stavu i práva tím, jak došlo k zúžení cesty par. č. X.

Z judikatury uvedené již v citovaném rozsudku zdejšího soudu č.j. 52 A43/2014-67 lze vyvodit čtyři znaky veřejně přístupné účelové komunikace: slouží jako přístup a/nebo příjezd k nemovitostem; byla a je patrná v terénu; konkludentní souhlas vlastníků pozemku a/nebo jejich předchůdců existoval; a nezbytná komunikační potřeba. Správní orgán prvního stupně se řídil požadavkem Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích, přezkoumal v první řadě otázku nezbytné komunikační potřeby, tedy zda k dotčeným nemovitostem nevede jiná alternativní cesta, protože v případě existence jiné rozumné alternativní cesty k dotčeným pozemkům by nemělo význam zabývat se tím, zda se jednalo o veřejné užívání cesty či zda byl v minulosti udělen souhlas s veřejným užíváním nemovitosti. V rámci tohoto nového správního řízení dospěl správní orgán prvního stupně k závěru, že rozumná alternativní cesta pro komunikaci na pozemcích parc. č. X, X, X, X a X v katastrálním území Vojtěchov u Hlinska existuje a je jí komunikace vedoucí na pozemku č. 1959/1 v k.ú Vojtěchov u Hlinska – ve vlastnictví obce Vojtěchov u Hlinska.

V této souvislosti je přirozeně stěžejní námitkou žalobce, že alternativní přístup s použitím cesty na pozemku par. č. X v k.ú. Vojtěchov u Hlinska ve vlastnictví obce Vojtěchov u Hlinska nezajišťuje plnohodnotné komunikační spojení nemovitostí st. parc. X, X, X s č.p. X (objekt k bydlení) v k.ú. Vojtěchov u Hlinska celoročně, kdy ji nelze použít v zimním období, protože se neudrží a je tak zcela neschůdná a neprůjezdná, rovněž nezajišťuje plnohodnotné spojení k zemědělským pozemkům č. X, X, X, X, X, X, a X v k.ú. Vojtěchov u Hlinska, kdy zemědělské stroje se šířkou 3.80 m nemohou projet. V dané věci je tak stěžejní a mezi účastníky spornou otázkou skutečnost, zda se cesta na pozemku par. č. X v k.ú Vojtěchov u Hlinska dá považovat za jinou rozumnou alternativní cestu ve smyslu nálezu Ústavního soudu ze dne 9. 1. 2008, sp. zn. II. ÚS 268/06. Krajský soud se zaměřil na tuto stěžejní námitku žalobce, neboť pokud by byla prokázána její důvodnost, tak by tato skutečnost mohla vést k tomu, že by mohl být

žalobce ve věci úspěšný. Pokud by naopak bylo potvrzeno rozhodnutí žalovaného v ohledu existence jiné rozumné alternativní cesty, případná účelová komunikace by tudíž neplnila roli nezbytné komunikační spojnice a nemohla by být prohlášena za komunikaci podle § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, tudíž by bylo bezpředmětné zabývat se dalšími námitkami žalobce, jelikož se týkají další znaků veřejně přístupné účelové komunikace.

Krajský soud předesílá, že nutnost komunikační potřeby je třeba zvažovat z hlediska všech přípustných a reálně užívaných způsobů užití. Správní orgán tak musel posoudit, zda cesta na pozemcích parc. č. X, X, X, X a č. X v katastrálním území Vojtěchov u Hlinska sloužící a plně vyhovující příjezdu jak osobních vozidel tak zemědělské techniky naplňovala nutnou komunikační potřebu pro pohyb těchto vozidel žalobce, a to v poměru k alternativní cestě na pozemku. č. X v k.ú Vojtěchov u Hlinska – ve vlastnictví obce Vojtěchov u Hlinska. Dosavadní známá judikatura nedává přílišná vodítka pro vyložení neurčitého právního pojmu „nutná komunikační potřeba“, nicméně určitými aspekty nutné komunikační potřeby se podrobněji zabývá nálezný Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 268/06 (dostupný z <http://nalus.usoud.cz>) citovaný již výše. Dle nálezu Ústavního soudu ze dne 9. 1. 2008, sp. zn. II. ÚS 268/06 je primárním účelem účelových komunikací „zajištění přístupu vlastníků k jejich nemovitostem tam, kde neexistuje jiná alternativa přístupu („slouží pro spojení jednotlivých nemovitostí pro potřeby vlastníků těchto nemovitostí nebo ke spojení těchto nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi“) a kde tento přístup zjevně není „upraven“ soukromoprávním institutem (např. věcným břemenem). Pouze v takto úzkém rozsahu „potřeb vlastníků nemovitostí,“ kteří nemají jiný alternativní přístup ke svým nemovitostem, je totiž možné spatřovat prosazení veřejného zájmu. Jinak řečeno, existuje-li jiná alternativa přístupu, a případná účelová komunikace by tudíž neplnila roli nezbytné komunikační spojnice, je alternativní vstup do nemovitosti přes pozemek jiného vlastníka ryze soukromým zájmem vlastníka nemovitosti, který je případně upravitelný soukromoprávními instituty, nikoliv však institutem veřejného práva. Teprve sekundárně, v případě, že je splněna podmínka komunikační nezbytnosti pro potřeby vlastníků nemovitostí, je založeno i „právo“ vstupu třetím subjektům, tedy neomezenému okruhu osob (veřejnosti). Jinak řečeno, v daném případě nelze přístup vedlejšího účastníka, resp. provozovatele vinárny a zákazníků vinárny na pozemek stěžovatelů konstruovat na základě tvrzení, že tento pozemek je tak jako tak veřejně přístupný, nýbrž zcela naopak bylo třeba nejprve zkoumat, zda je dána nezbytnost přístupu k nemovitosti právě v případě vedlejšího účastníka.“

Ústavní soud dále dospívá k závěru, že „otázka technického řešení alternativního vstupu (do budovy), vhodnost či menší pohodlnost pro návštěvníky, není otázkou komunikační nezbytnosti a nemůže být řešena na úkor vlastnického práva vlastníků pozemku“. Ústavní soud zde dovozuje, že alternativní přístup vylučující nutnou komunikační potřebu sporné komunikace není nepoužitelný jen proto, že musí být s přiměřenými náklady upravena zpřístupňovaná stavba.

Dále podle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2011, č. j. 2 As 44/2011-99, „Podmínka existence nezbytné komunikační potřeby je splněna, pokud se v dané lokalitě nenachází k předmětné komunikaci alternativa, o níž by bylo možné vzhledem ke

konkrétním podmínkám v území ještě rozumně uvažovat.“ Ve světle uvedené judikatury i starší je dále v posuzování nutnosti komunikační potřeby nutné zvážit proporcionalitu omezení vlastnického práva tak, že okolnost, že pěšina je pro část obce nejkratším spojením, neospravedlňuje ještě sama o sobě závěr, že jde o komunikaci nutnou (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2011, č. j. 2 As 44/2011-99, dostupné na www.nssoud.cz).

Dosavadní známá judikatura tedy nedává přílišná vodítka pro vyložení neurčitého právního pojmu „nutná komunikační potřeba“. Otázka nutné komunikační potřeby, je v posuzovaném případě třeba posoudit ve vztahu případné veřejné účelové komunikace na pozemcích parc. č. X, X, X, X a č. X v katastrálním území Vojtěchov u Hlinska vůči alternativní cestě vedoucí k nemovitostem žalobce na pozemku č. X v k.ú. Vojtěchov u Hlinska – ve vlastnictví obce Vojtěchov u Hlinska, a to především z hlediska zda vyhovuje příjezdu jak osobních vozidel tak vozidel zemědělské techniky.

Správní orgán prvního stupně a poté i žalovaný uvedly, že je možné pro obhospodařování pozemků žalobce parc. č. X, X, X v katastrálním území Vojtěchov u Hlinska používat veřejně přístupnou komunikaci na pozemku parc. č. X v katastrálním území Vojtěchov u Hlinska ve vlastnictví obce Vojtěchov u Hlinska a dále pokračovat po pozemcích žadatelů parc. č. X, X, X, X. Z pohledu délky posuzované cesty a délky alternativního přístupu je alternativní cesta na pozemku parc. č. X ve vlastnictví obce Vojtěchov u Hlinska desetkrát delší než cesta na pozemcích parc. č. X, X, X, X v k.ú. Vojtěchov u Hlinska, ze správního spisu vyplývá, že se jedná o rozdíl 200 metrů, tudíž nejedná se o takový rozdíl, který by osobními vozy či vozy zemědělské techniky nebyl nezvládnutelný. Rozdíl 200 metrů krajský soud stejně jako žalovaný nepovažuje za takovou překážku, aby v jejím důsledku došlo k omezení vlastnického práva, když dle výše citované judikatury existují-li jiné způsoby, jak dosáhnout komunikačního spojení dotčených nemovitostí, je třeba jim dát přednost před omezením vlastnického práva. Krajský soud souhlasí se závěrem žalovaného, že pohodlnost pro uživatele alternativní cesty není otázkou komunikační nezbytnosti a nemůže být řešena na úkor vlastnického práva majitele pozemků p. č. X, X, X, X, a č. X v katastrálním území Vojtěchov u Hlinska, přes které má dle žalobce veřejná komunikace vést. K tomuto závěru došel i Nejvyšší soud v rozsudku ze dne 16.5.2013, č.j. 22 Cdo 2178/2012: *„Má-li ten, kdo účelovou komunikaci využívá, možnost jiného přístupu, byť méně komfortního, nicméně ještě postačujícího, není tu naléhavá komunikační potřeba, a tudíž ani právo obecného užívání účelové komunikace.“*

Ohledně kvality obou cest žalobce především namítal, že nabízená alternativní cesta se v zimním období neudrží, je několik měsíců neschůdná a nesjízdná a nedostatečně široká, kdy v nejužším úseku je maximální šíře cesty 3.30 m, nejde rozšířit a zemědělské stroje se šířkou 3.80 m tudý nemohou projet. Krajský soud z žalovaného rozhodnutí a ze správního spisu zjistil, že v nejužším úseku mezi stavební parcelou č. X a protější pozemkovou parcelou č. X, kdy komunikace obíhá kolem domu č.p. X(st. 122) byla komunikace na pozemku parc. č. X ve vlastnictví obce Vojtěchov u Hlinska široká cca 3.3 m a průjezdný profil komunikace byl z důvodu přesahujícího okapu domu snížen na 2,4 m v šířce a ve výšce cca 2,4 m, což průjezd zemědělské techniky neumožňovalo. Následně

obecní úřad obce Vojtěchov u Hlinska provedl opravu komunikace na pozemku parc. č. X v nejužším místě a v současné době je komunikace v tomto místě široká 4,2 m a přístup na pozemek p. č. X je široký 4 m, pro přístup k pozemkům parc. č. X, X a X a st. parc. č. X může žalobce používat pozemek parc. č. X, který je v jeho vlastnictví. Z výše uvedeného vyplývá, že komunikace je v místě mezi stavební parcelou č. X a protější pozemkovou parcelou č. X, kdy komunikace obíhá kolem domu č.p. X (st. X) široká X m a ne 3,3 m, jak se domnívá žalobce a vozy zemědělské techniky široké 3.8 m by měly místem bez nesnází projet. Žalobce sice uvádí, že pozemek v jeho vlastnictví parc. č. X je svažité a přístup je možný pouze chůzí, nikoli technikou, ze správního spisu ale nevyplývá úplná nemožnost pohybu po pozemku. Alternativní příjezd je tak obtížný, avšak možný, a vzhledem k charakteru zpřístupňovaných pozemků dostačující. Nad rámec lze také zmínit, že fakticky je možno alternativní příjezd či pozemek žalobce parc. č. X značně zlepšit poměrně jednoduchými úpravami pozemku, proti nimž zřejmě nebude mít obec jako vlastník námitek. Také samotné pojíždění po pozemku povede časem k vytvoření kolejí a zlepšení příjezdu k nemovitostem. Ohledně horší sjízdnosti v zimě se námitka vztahuje pouze na osobní vozidla, jelikož jak sám žalobce uvádí přístup k pouze zemědělsky obdělávaným nemovitostem není v zimním období nutný, ale jedná se o přístup např. k obytnému domu č.p. X. Žalovaný k této námitce uvedl, že ani komunikace na pozemcích parc. č. X, X, X a X a X v k.ú. Vojtěchov u Hlinska ani alternativní komunikace na pozemku parc. č. X se v zimě neudrží a jelikož je komunikace na pozemcích parc. č. X, X, X, X a č. X v k.ú. Vojtěchov u Hlinska ve vlastnictví fyzické osoby, ani v budoucnu Technické služby Obce Vojtěchov u Hlinska takovou údržbu provádět nebudou, na rozdíl od komunikace na pozemku parc. č. X, která je ve vlastnictví obce Vojtěchov u Hlinska a údržba v zimních obdobích probíhá na komunikaci ve vlastnictví obce dle ust. § 3 zákona o pozemních komunikacích v rozsahu jejich zařazení a kategorie a je tedy komunikací v zimním období vhodnější. Krajský soud souhlasí s tímto závěrem žalovaného, kdy úprava komunikace na pozemku parc. č. X ve vlastnictví obce Vojtěchov u Hlinska není do budoucna vyloučena a i když je kvalita pozemku nesrovnatelně horší s kvalitou pojezdu na pozemcích parc. č. X, X, X, X a č. X, s velkou dávkou opatrnosti pravděpodobně sjízdny je. Přístup v letních měsících je tak k nemovitostem bez problému umožněn po alternativní cestě, v zimních měsících, jak bylo řečeno je přístup komplikovanější a obtížný, přesto správní orgány tento přístup nevyhodnotily jako nemožný a jako nutnou komunikační potřebu, která by opravňovala omezení vlastnického práva, krajský soud se s tímto závěrem ztotožňuje. S ohledem na výše uvedené, že je-li tu možnost jiného alternativního přístupu, byť méně komfortního a obtížného, nicméně ještě postačujícího, není tu naléhavá komunikační potřeba, a tudíž krajský soud souhlasí se závěrem žalovaného, že právo obecného užívání účelové komunikace nemůže být řešeno na úkor vlastnického práva majitele pozemků p. č. X, X, X, X a X, přes které má dle žalobce veřejná komunikace vést.

Vzhledem ke skutečnosti, že podmínka existence nezbytné komunikační potřeby, tedy neexistence jiné rozumné alternativní cesty k předmětným nemovitostem není splněna, je bezpředmětné zkoumat další hlediska pro posouzení existence veřejné komunikace ve smyslu ust. § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, tedy udělení souhlasu s veřejným užíváním nemovitosti, které žalobce rovněž sporuje. Na závěr krajský soud uvádí, že v případě nesplnění byť jedné z podmínek možnosti omezení vlastnického

práva ve prospěch účelové komunikace, by se jednalo o neústavní zásah do vlastnického práva, když dle čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod je nucené omezení vlastnického práva možné ve veřejném zájmu, a to na základě zákona a za náhradu.

Krajský soud uzavírá, že souhlasí se závěrem žalovaného a považuje jej za dostatečně odůvodněný, že cesta na pozemcích parc. č. X, X, X, X a X v k.ú. Vojtěchov u Hlinska není účelovou komunikací podle ust. § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích a tato komunikace není veřejně přístupná, jelikož nutnou komunikační potřebu zajišťuje veřejná komunikace na pozemku par. č. X v k.ú. Vojtěchov u Hlinska. Krajský soud dospěl k závěru, že jak správní orgán prvního stupně tak i žalovaný řádně zhodnotily rozhodné skutečnosti, které plynou ze spisového materiálu, rozhodovaly na základě řádně zjištěného skutkového stavu a vycházely z náležitých podkladů. Rozhodnutí není v rozporu se zásadou logického myšlení a je dostatečně odůvodněno, přičemž skutkový stav věci byl zjištěn spolehlivě a nebylo třeba provádět další dokazování, např. žalobcem v dopisu ze dne 2.11.2017 navrhované „*místní šetření*“ (navíc k otázce „*situace v zimním období*“ se žalovaný zabýval, jak bylo výše uvedeno).

Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba nebyla důvodná a musel ji zamítnout (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., když neúspěšný žalobce neměl právo na náhradu nákladů řízení a úspěšnému žalovanému tyto náklady řízení podle obsahu spisu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 19. ledna 2018

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: